

Valgt blev: *Jørgen Gram, Jens Chr. Christensen, Damsgaard, Hans Conrad Koefoed, Kristian Nygaard, Holger Larsen (Odense A.), Bundvad, Victor Gram, Lars M. Olsen, Strøm, Carsten Raft, Poul Sørensen, Peder Jakobsen, Karlsson og Chr. A. Christiansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 20. Maj 1946 i Nanking undertegnet Traktat med dertil hørende Noteveksling mellem Danmark og Kina vedrørende Opgivelsen af ekstritoriale Rettigheder i Kina og Ordningen af beslægtede Forhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2145).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt med 108 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Udenrigsministeren Meddelelse herom.

De to sidste Sager paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i indeværende Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 123 af 13. Marts 1943 om Ydelse af juridisk Bistand samt om Inkasso- og Detektivvirksomhed m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2973; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2189).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Busch-Jensen: Den ved Loven af 13. Marts 1943 gennemførte Lovgivning maatte i høj Grad være præget af, at man var kommet ind paa et Omraade, hvor det var vanskeligt at overse Forholdene, og det var

derfor ogsaa naturligt, at man forudsaa, at Loven ret hurtigt maatte underkastes en Revision. Af de Oplysninger, der er givet dels i Bemærkningerne til Lovforslaget og dels af den højtærede Minister ved Forelæggelsen, fremgaar det, at de Forarbejder, som en Revision maa kræve, endnu ikke har kunnet tilendebringes. Mit Parti er derfor enig i, at Revisionen bør udskydes, og kan give Tilslutning til, at Lovforslaget nyder Fremme.

Thisted Knudsen: Mit Parti har intet at indvende imod, at Revisionen af Loven af 13. Marts 1943 om Ydelse af juridisk Bistand m. v. udskydes til næste Rigsdags-samling. Jeg tror, der er almindelig Enighed om, at denne Lov trænger til en Revision, og at det ogsaa er fornødent, at Justitsministeriet tilvejebringer det Materiale, som man er i Stand til at skaffe, og gennemarbejder det.

Men jeg vil gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa et ganske bestemt Forhold, nemlig de saakaldte Detektivbureauer, der navnlig flourer i Storbyerne, ikke mindst i København. Disse Bureauer har de største Reklameannoncer i Telefonbogen, og der reklameres som oftest med, at den paagældende Leder er forhenværende Opdagelsesbetjent, ikke mindst i Københavns Polit. Som Regel forlanger saadanne Bureauers Ledere, før Bureauet overhovedet gaar i Arbejde, et meget betydeligt Forskud, og Resultatet af det Arbejde, der udføres, ikke mindst i Ægteskabssager, er som Regel meget pauvert, hvis man overhovedet kan tale om Resultat, og det er ganske umuligt for de paagældende Klienter at kontrolere, hvilket Arbejde der er udført af Bureauet, hvis der overhovedet er udført noget Arbejde. Det er derfor en Tillidssag mellem Bureauets Leder og den Klient, der søger ham. Det er min Opfattelse, at nogle af de Personer, der sidder som Ledere, ikke er i Besiddelse af de Egenskaber, som man maa kræve. Der er ingen Tvivl om, at mange Mennesker er blevet blokket for ganske betydelige Honorarer, uden at Bureauet til Genæld har udført noget Arbejde. Loven af 1943 hjemlede Politiet Mulighed for at kontrolere disse Virksomheder; i hvor stor Udstrækning denne Kontrol har fundet Sted, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om, men efter de Resultater om Virksomheden, som man har set, ikke mindst i Pressen, synes Kontrollen ikke at være særlig virksom.